

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Baptistae Bvrgi De Dominio Ser[enissi]mae
Genvensis Reip. In Mari Ligvstico Libri. II.**

Borgo, Pietro Battista

Romae, 1641

Dominium maris, inter homines iure gentium fuisse diuisum. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13096

In Mari Ligustico. Lib. I. 13
deinceps ipsius diuisio diuinis Oraculis appro-
bata.

*Dominium Maris inter homines iure
gentium fuisse diuisum.*

CAP. II.

NON tamen dicimus diuisionem ma-
ritimi dominij Iuris esse diuini. Lique-
t enim ¹ dominiorum, ac imperiorum
diuisionem iure gentium fuisse introductam,
cum alioquin ² iure naturæ omnia ad com-
munem hominum vsum sint creata, neque
magis huius sint, quam illius: sed ea quæ supe-
riori capite retulimus, ideo allata sunt, vt disce-
ptationi aditum patefaceremus, cum qui domi-
nium maris impugnant, religionem inijciant,
quasi diuina Oracula maritimo dominio ad-
uersentur. Postquam igitur hanc disceptatio-
nem minime venire in religionem ostendimus,
consequens est vt demonstremus, quo iure illud
dominium introductum sit. Omnium itaque
quæ extant suapte natura (hoc est, vt Scholastici
loquuntur, *per se*, vel ³ vt Iurisconsulti, *in sta-
tu integræ naturæ*) possessio omnibus est com-
munis; sed status rerum postulauit, hominum
naturâ corruptâ (quæ in ipsis primis fratribus
statim corrupta est) vt dominiorum distinctio
induceretur, ne communitio præberet occasio-
nem

1. L. ex hoc
iure, ff. de iust.
& iur. §. ius
autē gentiū,
Inst. de iur.
nat. c. ius ge-
tium, dist. 1.
c. dilectissimi,
12. q. 1.

2. Cap. Ius
naturale, de
iust. 1.

3. Barbof.
Collect. in de
c. Ius natu-
rale, p. 17.

14 De Dominio Ser.^{mæ} Gen. Reip.

1. Grot. de
mar. liber.
c. 5.

2. Auerr. in
Paraphrasi
metaphysic.
tract. 4. in fin.
vers. pronenit
ergo.

3. Boer. de Cõ.
solat. lib. 4.

4. L. cum pa-
ter. §. dulcissi-
mis fratribus
ff. de leg. 2. gl.
in c. 1. dist. 71.
in ver. illud.
5. D. Thom.
2. 2. q. 66. art. 2.

6. Les. loc. cit.
Sot. de Iust. &
Iur. lib. 4. q. 7.
art. 2. ad secũ-
dum. Barbof.
d. n. 17. & seq.

7. Thucid. l. 1.

nem discordiæ: ¹ hoc autem naturali hominum est factum instinctu, ² quo æque ac cætera animalia, suæ speciei conseruationem desiderant. Cum enim agnoscerent, ³ vnumquodque tamdiu manere posse, ac subsistere, quamdiu vnum esset, interire vero ac dissolui, quando vnum esse desineret, ideoque discordiam ad humani generis interneccionem tendere viderent; vt hac vitata humanam speciem conseruarent, rerum diuisionem fecere, ⁴ cum ex earum communione soleat plerunque discordia excitari. ⁵ Sic posteri Adami occupatione, ac sorte rerum dominia diuiserunt; Noachidæ partitione, seu creatione hereditatis; inde crescente genere humano, partes illæ diuisæ multifariam rursus, ac prope in infinitum sectæ, ac distractæ sunt; ⁶ quod iuste, & secundũ naturalem æquitatem factum est, vt pax inter homines seruetur. Rerum itaque ac dominiorum diuisio, ad tollendas discordias est facta; quare necesse est, statim vt maris inuentus est vsus, nauigatio, seu piscatus, ne propter hæc dissensiones orientur, ipsius quoque inter gentes vsus fuisse diuisum, & dominium assignatum, occupatumque. Ac tametsi ⁷ primus qui mari fuerit dominatus, censetur Minos, qui cum Græcum mare a piratis redderetur infestum, ijs profligatis, eius sibi vsurpauit dominium; necesse tamen est, quando tot ante Minoem seculis nauigatio, vsusque maris fuerat

In Mari Ligustico. Lib. I. 15

fuerat inuentus, ¹ antea quoque ipsius dominos alios exitisse, vel eandem ob causam, propter quam a Minoë in potestatem est redactum; ² sed deinceps ad eam anarchiam dominorum incuria deuenisse, in qua a Minoë fuit repertum, purgatumque, vt omnino egerit domino, qui se defenderet, ne prorsus humano generi esset inutile, factum piratarum, ac latronum receptaculum. Ostendimus itaque eandem inesse causam mari, cur diuideretur, quæ cæteris rebus inest, & iure gentium, (³ quod etiam ius naturale appellatur, cum naturalis ratio illud inter gentes omnes constituerit, quodq; solet esse *τὸ κοινὸν*, secundum quod de dominijs iudicatur) fuisse diuisum. Sed quoniam hoc ius colligi solet ex gentium moribus, & consuetudine, vt hoc iure euidentius maritimi dominijs diuisionem fuisse introductam, ac receptam concludamus, omnium populorum, quorum gesta ad nostram notitiam peruenerunt, quiq; mare accolunt, circa hoc dominium, consuetudines recensebimus.

1. Herodot. in Thalia.

2. Thucid. loc. cit.

3. §. Ius autē Civile, Inst. de Iur. & Iure

Populorum Orientalium, qui olim florere, maritimum dominium.

CAP. III.

EBRÆI itaque populorum antiquissimi mare, quod ex aduerso obtinetur terræ Israeliticæ, ipsius regionis territorio-